

[Indenrigsministeren.]

ikke nogen Anledning til at komme ind paa dem alle, kun et Par af de mest betydende skal jeg omtale. I § 16 har man i 2det Stykke imødekommet et af Udvandringsagenterne overfor Folketingsudvalget i forrige Samling fremsat Ønske om Adgang til at indanke Udvandringskommissærens Afgørelse med Hensyn til Erstatning fra Agenten, foranlediget ved Klager over Misligholdelse af Kontrakten, for Domstolene. Udvandringsagenterne har lagt megen Vægt derpaa under Henviſning til den overordentlig økonomiske Betydning, en saadan Afgørelse kunde faa for dem. Hovedændringen findes imidlertid i Lovforslagets § 2, 2det Stykke, som er nyt. Det er Forhandlinger af ret besværlig Art i Forbindelse med Udformningen af dette Stykke, som har forsinket Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag i indeværende Samling, og dette er beklageligt. Jeg havde stærkt ønsket, at de Forhandlinger, som her har været nødvendige, kunde have været bragt til Afslutning paa et meget tidligere Tidspunkt. Det har imidlertid ikke været muligt, men jeg haaber dog, at Forhandlingerne i Kontinuation af de Forhandlinger, som førtes i forrige Samling, hurtigt kan bringes til Afslutning, saaledes at Lovforslaget vil kunne færdigbehandles i den høje Rigsdag i denne Samling.

Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, og som det fremgaar af Betænkningen fra det Udvalg, som Indenrigsministeriet oprindelig nedsatte til en Undersøgelse af hele Udvandringsspørgsmaalet, har den direkte Befordring her fra Landet til de Forenede Stater i Nordamerika og til Kanada i Realiteten været monopoliseret gennem mere end et Par Menneskealdre. Dette har i de senere Aar ført til visse Gnidninger mellem Rederier, som er interesserede i denne Fart, og til Klager til Ministeriet, som jeg ikke her skal komme ind paa, men som det var nødvendigt at optage til en nøje Prøvelse i Forbindelse med Udformningen af Lovforslaget og Forelæggelsen af det her paa Rigsdagen.

Jeg er af den Opfattelse, at det neppe er af almen Interesse, at Monopolet i det lange Løb opretholdes. Dog maa jeg anse et pludseligt Brud med den bestaaende Tilstand for at være betænkelig. Der maa efter min Opfattelse gives en passende Frist for de interesserede til at træffe Dispositioner overfor eventuelt optrædende Konkurrence. Vore paa dette Omraade ret smaa Forhold gør dette ønskeligt. Antallet af danske Emigranter er jo ikke særdeles stort, og langtfra alle danske Emigranter benytter

den danske Linie, og dette gør det neppe sandsynligt, at flere Rederier med tidssvarende Skibe kan sætte ind paa disse Ruter og lukrere derved. Der maa ganske utvivlsomt en passende Forberedelse til, og det vil da ogsaa neppe i det lange Løb blive i Emigranternes Favør og sikre en forsvarlig Behandling af disse om Bord i Skibene, hvis man ikke her nøje tager Hensyn til en rolig Afvikling af det bestaaende og en jævn Overgang til nye Tilstande.

Derfor er der i Lovforslagets § 2, 2det Stykke, for det første foreslaaet følgende:

„Efter Forløbet af 10 Aar efter nærværende Lovs Ikrafttræden er ethvert her i Landet hjemmehørende Rederi — under Forudsætning af, at det overfor Indenrigsministeren forpligter sig til at opfylde de i Loven og de dertil hørende administrative Bestemmelser indeholdte Vilkaar — berettiget til for en Person, der opfylder de i § 3 angivne Betingelser, at erholde Tilladelse til direkte oversøisk Befordring af Passagerer.“

Man vil altsaa se, at her er givet en Adgang til en Fortsættelse af den nuværende Ordning gennem et Tiaar. Dog bør dette naturligvis ikke kunne benyttes som en Sovepude for det vedkommende monopoliserede Selskab. Det bør ikke være saaledes, at dette i Ly af Monopolet kan ræsonnere som saa: Ja, den direkte Befordring er nu givet os i Hænde for et Tiaar, og for saa vidt vi opfylder Strøgmaalene af de Vilkaar, som Loven fastsætter for Skibe paa denne Fart, er det tilstrækkeligt. For at hindre dette, som jeg for øvrigt ikke har nogen Grund til at mistænke det vedkommende Selskab for, at det vil gøre, er der tilføjet et sidste Punktum i det omtalte Stykke, som lyder saaledes:

„Indenfor nævnte Tidsrum kan Indenrigsministeren kun meddele saadan Tilladelse . . . naar han skønner, at den tidssvarende Udvikling af den direkte oversøiske Passagerbefordring her fra Landet derved paa betydningsfuld Maade fremmes.“

Med andre Ord, hvis man skønner, at en Tilladelse vil være meget ønskelig af Hensyn til en tidssvarende Udvikling af Befordringsvæsenet her fra Danmark til de Forenede Stater i Nordamerika og Kanada, kan Indenrigsministeren bryde det i det første Punktum opretholdt 10-aarige Monopol.

Jeg skal paa det bedste anbefale Lovforslaget til det høje Tings fortsatte og villige Behandling, idet jeg understreger den Betydning, som en tidssvarende Ordning af hele dette Spørgsmaal vil have i den